

Bohuslavický zpravodaj

06-07/2003

LÉTO - BUDIŽ POCHVÁLENO.....

A máme tu léto se vším, co k němu patří. Sice tu není ještě dlouho, tedy přesně 11 hodin. A to už tu máme první mini- kviz pro vás. Pokud víte, že léto oficiálně překročilo hranice 21.6. ve 21.10 hodin, lehce si spočítáte, kdy začal přicházet na svět tento prázdninový příspěvek.

Ale nechme toho počítání. Za chvíli tu máme prázdniny a dovolenou. Dovolte mi, prosím, abych se vás zeptala, jestli jste si již dovolili vyžádat dovolenku na dovolenou. Tedy , abych to přeložila. Dejte mi svolení, abych se vás zeptala, jestli jste si již troufli nebo se odvážili požádat o tiskopis s potvrzením k souhlasu k dovolené, tedy k dočasnému uvolnění z práce. Prosím, neděste se, já vím, že ani s naší překrásnou češtinou u vás nepochodím. Ale , já to myslím úplně vážně. Občas slýchám, že vzít si dovolenou není vždy tak jednoduché. Že na ni máte ze zákona nárok? Jsou i tací zaměstnavatelé, kteří mají zákony jen na to, aby je obcházeli. Toto téma si necháme na jindy.

Ted' už opravdu spolu vyrazíme na kratičkou dovolenou. Každý z nás má právo si odpočinout , oddechnout, oddat se klidu, změnit činnost , hovět si někde na sluníčku u vody, nebo ve stínu na zahradě. A když bude pršet, to přece nevádí. Při dešťové ukolébavce usneme a třeba se nám bude zdáto práci! Ale ne. Já myslela o tom, že konečně rostou houby .

A hlavně , prosím, o dovolené v klidu a o návratu k přírodě.. Ale, jak to udělat, když je všude samá tlačenice. Po silnicích se řítí proudy aut, nádraží jsou obležena turisty. Chatu, kterou jste si před lety postavili na samotě, už sotva najdete mezi tím množstvím dalších. Na pláži těžko najdete nějaké to soukromí. Každou chvíli na vás někdo šlápne. A ten údiv, když otevřete oči a kouká na vás chlupatá psí hlava a než se vzpamatujete, tak vás přátelsky olízne. A vlastně, kde jsou vaše děti? Aby se jim něco nestalo? Jo, že už jsou velké. Tak to je v pořádku. Ale ta máma z vedlejší deky, ta je hrozná, pořád na ně jenom křičí... . Bodejť, však to je taky šok. Když chodí do školy, tak děti sotva vidí a ty víkendy se nějak přečkají. Jo, už aby odjely k babičce. A vůbec .Tady se nedá odpočívat.

Večer si půjdeme posedět do té hospůdky....jak se jenom jmenuje? Nějak „Za větrem“, „V zátiší“nebo “ Na samotě “. Ono to už nějaký ten rok je, co jsme tu byli naposledy.

Copak, už jste zpátky? A nějak brzy. Žádná samota, žádné zátiší, žádný klid. No jo, ale večere uklohněná na ohníčku má přece také svou poezii. Že oči brečí dýmem? Do jídla napadalo jehličí, záda máte spálená od odpoledního slunění, a hodinky...? Já vím, zase jste si je zapomněli sundat, když jste se šli koupat. Usnout se taky nedá, protože těm sousedům vedle se ještě spát nechce a navíc ..“ ty komáři jsou hrozný“. Jo, jo, nic člověka tak neutáhá, jako tenhle odpočinek. Ale jinak to bylo fajn. A zítra? Zítra nás čekají hrady a zámky, zříceniny se svými bezhlavými rytíři, zámeckými pány. Řeky, říčky, jezera, rybníky se svými vodníky a rusalkami. Lesy – snad plné hub, borůvek a malin (taky klíšťat a ztracených a hulákajících houbařů).Možná, že se potkáme. Někdy. Někde. Možná. Možná někde v kraji dobrého vína , třeba pod Pálavou. Nebo nedaleko v Kačenčíných horách , snad u zázračného pramene v Rokoli. Že letos zase jedete za hranice. Tak se v pořádku vraťte.

A vy? - Nikam. Ale vždyť to vůbec nevádí. Ono se také říká: „Všude dobře- ale doma nejlépe“. Možná, že budete odpočatější a spokojenější (a bohatší) než ti, co si jeli „odpočinout“ někam jinam. Kam vyrazíme za odpočinkem a jak s volnými dny naložíme, to záleží na každém z nás. A ať už ten odpočinek

bude doma , za humny a nebo v cizině, ať ho celý prolonošíme nebo budeme odpočívat aktivně, důležité je abychom se cítili dobře, abychom měli na co vzpomínat a hlavně abychom načerpali sílu pro další pracovní období, které je mnohem delší než ta dovolená, na kterou máme nárok.

Já vím, že si mnozí z vás neušetří uštěpačnou připomínku o délce vaší dovolené a o mých prázdninách (tedy dovolené). Není nic prostšího, než vám odpovědět přáním krásných dnů prožitých v rodinném kruhu a s vašimi dětmi. Už se na vás moc těší. A nemějte mi za zlé, když řeknu „ a buďte rádi, že jich není 53“. Věřte mi, že i já se těším, až v kruhu rodinném v klidu poobědvám, až si vyjdu do přírody a budu poslouchat šumění stromů, zurčení vody a zpěv ptáků. A nebo budu úplně mlčet. (což se dá ženské dost těžko věřit). A v noci se mi budou zdát sny o houbách, o zavařování a o běžných věcech, na které jsem neměla až do teď vůbec čas. A jak se znám, tak i po škole i po dětech, po kterých se mi bude stýskat. A stejně tak jako vy se neubráníte se svými přáteli, při posezeních u vínečka či piva, rozebírat pracovní problémy (už jsme prostě takoví), stejně tak i já budu hledat v knihách, časopisech i v běžném životě náměty a třídit potřebný materiál pro práci s dětmi v dalším školním roce. Já myslím, že toho se nikdo z nás nezavíme, jsme tím tak trochu deformováni, ale asi i šťastni. Snad proto, že tajemství štěstí a úspěchu v životě není dělat, to co se nám líbí, ale nalézt zalíbení v tom, co děláme.

Milí čtenáři, na stránkách našeho zpravodaje se sejdeme až za dva měsíce. Přejí vám, abyste i po těchto dvou měsících byli příjemně naladěni. A až vyjedete na tu vaši dovolenou, nezapomeňte přibalit kromě věcí potřebných i dobrou pohodu, trpělivost, ohleduplnost, trochu toho pochopení pro druhé, sebezapření a hlavně hodně vzájemné lásky. Spisovatel Erich Maria Remarque (1898- 1970) kdysi řekl: „Bez lásky je člověk pouhá mrtvola na dovolené“. A proto zůstaňme lidmi. Lidmi plnými života, kteří však od života nežadají nemožné, protože to potom není život ale jen nařikání na život. A my všichni určitě život milujeme a tak neztrácejme čas a užívejme si, protože čas prázdnin a dovolených je tím nejideálnějším časem. A i krátký čas je dostatečně dlouhý na plnohodnotné prožití.

Na příští shledání se těší Jana Matoulková

A co zahrádkáři ...

Máme tady červen, měsíc, kdy už zahrádkář začíná sklízet plody své práce. Někdy může být i zklamán, pokud neudělal vše dobře. Stane že zapracuji i příroda, která nám udělá to, co jsme zrovna nepředvídali. V minulém zpravodaji jsem psal o předpěstování rajčatové sadby.

Dnes o tom, jak úspěšně pěstovat rajčata. Při jejich pěstování je nutné si uvědomit, jde o náročný teplomilný druh zeleniny. V některých oblastech nelze ani toto pěstovat, nebo se musí udělat vše pro zmírnění některých nepříznivých vlivů. Pro zahrádkářskou praxi je možno doporučit rajčata tyčková s ohledem na větší výnosnosti keříčkových. Především si však ceníme dlouhou dobu při postupné sklizni, která je pro drobné pěstitele významná.

Abychom mohli plně využít vegetační dobu a od rostliny získat maximální úrodu, musíme se zajistit k výsadbě co nejsilnější sazenice. Proto ta rada v minulém čísle, vypěstovat si dostatečně silné sazenice. Vycházíme ze skutečnosti, že plod rajčete potřebuje od zakvetení do sklizně 45 dnů, a to ještě musí být odpovídající teplo pro vývoj a dozrání, což většinou měsíc červen splňuje.

Půdu před výsadbou pečlivě připravíme dodáním dobrého kompostu nebo dobře uleželého staršího hnoje, protože rajčata mají na výživu vysoké nároky. Současně se sázením dáme do země tyčku o délce asi 2 m, která bude sazenici oporou. Koncem května a během června přihnojujeme slabými dávkami drůbežního trusu, zakvašeného a ředěného jedna ku pěti (až deseti). Můžeme použít Cererit. Je výhodné tyto hnojiva kombinovat. S přihnojováním koncem června, nejpozději v polovině července končíme. V té době již rostlina dost narostla, v půdě je dost živin pro zbytek vegetačního období.. dostatečně zaléváme. Za deštivého počasí se doporučuje koncem června postřik Kuprikolem proti plísni. Je vhodné zhotovit nad sazenicemi stříšku, která zabrání při velmi deštivém počasí jejich přemokření a tím i vzniku plísni. Dorůstající rostlinu přivazujeme ke kolíkům, hlavně však vyštipováním odstraňujeme zálistkové výhony, které vyrůstají z paždí každého listu a to hned pokud je výhon malý. Většina odrůd tyčkových rajčat se pěstuje na jeden výhon a tvorba dalších výhonů je nežádoucí. Tato připomínka se může zdát někomu zbytečná, ale existuje značné množství pěstitelů, kteří buď neví, že tyčková rajčata se pěstují na jeden výhon, nebo si neumí s vyštipováním poradit. Co vlastně tímto důsledným vyštipováním zálistkových výhonů sledujeme? Především jde o to, aby se rostliny vysázené ve zvoleném sponu příliš nezahušťovaly a hlavně pak, aby rostlina tvořila jen jeden výhon, na kterém narůstají v pravidelném opakování tři listy nad sebou a pak narůstá květní stvol, pět tři listy a

znovu květenství. Nevyštípáme-li zálistkové výhony, pak je tento pravidelný cyklus nasazování listů a květenství narušen a rostlina se neúměrně zahušťuje. Toto zahušťování odčerpává rostlině energii. Tím je posunuta sklizeň, někdy i déle nežli měsíc. Zhruba jsem vyčerpal postup pěstění a závěrem bych čtenáři doporučil desatero pěstování rajčat jak ho sepsal známý zahrádkář pan Cibulka:

1. V oblastech méně příznivých a ve výškách nad 350 m nemá význam bez použití skleníků a fóliovníků rajčata pěstovat.
2. Půdu hluboko zkyprít a bohatě zásobit živinami.
3. Zajistit si pro výsadbu silné a dobře rostlé sazenice.
4. Volit plodné, raně dozrávající, osvědčené odrůdy.
5. Chránit rostlinu proti napadení plísni bramborovou nebo milicí.
6. Pravidelně vyvazovat a vyštípnout zalistové výhonky.
7. Pravidelná zálaha snižuje praskání plodů!!!
8. Včas odstranit vrchol rostliny, nebo pozdní nasazená květenství.
9. Pamatujme, že to, co nám uteče v červny, budeme později již špatně dohánět.

V poslední době se na našich zahrádkách pokoušíme pěstovat kukuřici. Několik informací o této rostlině. Objevení Ameriky znamenalo pro Evropu legendární bohatství, k němuž patřila i kukuřičná rostlina. Kukuřice se významně podílela na vysoké civilizaci Inků, Mayů a Aztéků, které provázela v době rozkvětu jejich říší a přežila jejich rozpad.

Vlast a původní forma kukuřičné rostliny zůstávají neznámé. Kladou se do Guatemaly nebo Mexika. V prehistorických mexických sídlištích byly nalezeny sotva 4 – 4 cm dlouhé, ale dobře vyvinuté kukuřičné palice, které se datují do doby 5200 – 3400 let před naším letopočtem.

Dávno před přistáním Kolumba u amerického pobřeží se národy v oblasti Peru a USA živily kukuřicí. Kukuřičná rostlina tehdejší doby se téměř nelišila od dnešní formy.

ZEA mays má pouze jediný druh, existuje však 70 jeho botanických norem. Vědecké jméno ZEA pochází ze starořeckého označení dnes neurčitelné obiloviny. Název MAYS souvisí se jménem národa Mayů. Kukuřice byla z Ameriky dovezena roku 1520 a to do Španělska. Některé prameny mylně uvádí Turecko.

Kukuřice je nepochybně nejkrásnější a nejproduktivnější obilovinou. Je náročná na dobrou půdu. Je větroprašná. Zrno je velmi výživné, i když obsahuje poněkud méně bílkovin a škrobu než pšenice. Obsah tuků je největší ze všech obilovin. Jako potrava stojí kukuřice na druhém místě za rýží. Poněvadž kukuřičná mouka má méně lepku, hodí se k pečení ve směsi mouky pšeničné nebo žitné. V Itálii se však používá samotná kukuřičná kaše „polenta“. Ve Střední Americe na smažené koláče „TORTILLAS“. většina produkce se zkrmuje dobytčím.

Z jemných obalových listenů klasů se dá vyrábět papír. V evropském jídelníčku je doplňkovou stravou. Pěstují se tu zvláštní formy. Je to především kukuřice pukancová, jejíž zrn a praskají a vnitřek vystoupí jako kyprá bílá hmota. Pak je ještě oblíbená kukuřice cukrová, historický nejmladší forma. Známa teprve od roku 1779. jako zahradní okrasná rostlina je prozatím zapomenuta.

Již dosti bylo zahradničení a protože se blíží konec školního roku a začátek prázdnin, na které se děti nedočkavě těší, připomeňme si při této příležitosti některá podařená tvrzení nepodařených žáků.

„Mám rád přírodu, protože nemluví a jenom šumí.
Botanická zahrada je muzeum, které se musí zalévat.
Jahody uvidím na dálku podle jejich výstražné barvy.
Léčivé rostliny sbíráme proto, aby lidé mohli marodit.
Tráva se zelenala tak dlouho, až dozrála do sena.
Na jaře všechno kvete k prázdninám.
Z květin v oknech jdou nejhezčí květináče.
Agronom má hlavu plnou plevel.
Z ovoce maminka vyrábí komposty.
Panenská půda je taková půda, na kterou ještě lidská ruka nepoložila nohu.
Plodiny pěstujeme tím, že ničíme plevel.
Vepř pro nás vyrábí maso a hnůj.
Vše roste jako z vody, když se zahrádka odvodní.
Na zahrádce se nic nechová, ale pěstuje.
V únoru zmizí sníh do vody.
V září bývá počasí proměnlivé. Z mraků padá déšť a se stromů ovoce.“

Informace z radnice

Program zasedání obecního zastupitelstva dne 16. 6. 2003

- 1. Zahájení a kontrola zápisu z minulého zasedání**
- 2. Žádost MS Bohuslavice o finanční příspěvek**
- 3. Žádost o prodej části obecního pozemku č.p. 530**
- 4. Schválení odměn v PO**
- 5. Vyjádření inspekce životního prostředí ke stížnosti občanů**
- 6. Přidělení čísla popisného budově+ na parc. č. 697/3**
- 7. Diskuse**
- 8. Usnesení a závěr**

- K bodu 2 Každoroční příspěvek na Halínský pohár – schválen příspěvek 2000 Kč
- K bodu 3 Pan Čiháček žádá o odprodej asi 20 m² pozemku u vchodu do jeho domku. Tento pozemek již v současnosti stejně používá, jde vlastně o legalizaci tohoto stavu. Bylo odloženo na příští zasedání, nejsou ještě jasné majetkové vztahy k tomuto pozemku.
- K bodu 4 Jde o pravidelné pololetní odměny v ZŠ a MŠ, které navrhuje zřizovatel – platba jde ze státního rozpočtu
- K bodu 5 Zastupitelé byli seznámeni s vyjádření České inspekce životního prostředí ke stížnosti občanů ve věci kritické situace Bohuslavického potoka. Ve vyjádření inspekce konstatuje, že na Bohuslavickém potoce byly provedeny některé živelné úprav vesměs bez schválené dokumentace a bez řádného projednání a to především vybudování trubních propustků s nedostatečnou průtočnou kapacitou, opevnění koryta dřevěnými prvky s následkem zmenšení průtočného profilu, zásadní změny původního systému bočního napájení rybníků v obci, který byl během delšího časového období přetvořen na systém průtočný. Po pochůzkách, které byly provedeny bylo zjištěno, že Bohuslavický potok je z pohledu protipovodňový opatření v celé své délce v nevyhovujícím stavu. Pro současné období je ve vyjádření navrhováno především odstranění překážek ze břehů potoka, které se nacházejí na soukromých pozemcích jednotlivých vlastníků v bezprostředním okolí potoka, prořezání porostů okolo potoka, vyčištění potoka od největších nánosů, opravu zdevastovaných propustků a jejich rekonstrukci na větší průtočnou kapacitu a úpravu propustku na přívodu od rybníka Kacíř na menší profil se škrťácím vlivem se současným vznikem akumulace vody v nezastavěném území nad tímto místem. Z dlouhodobějšího hlediska je navrhováno vybudování čtyř poldrů mimo povodí Bohuslavického potoka a vybudování obtokového kanálu mimo zastavěné území obce. Akce by mohla být zahájena v roce 2004, bude to však záležet na úspěchů jednání o výkuech pozemků potřebných pro tuto stavbu. Na závěr inspekce konstatuje, že podle informací, které získala považuje stížnost občanů za oprávněnou. Celý text je k dispozici u starosty obce.
- K bodu 6 jedná se o část budovy „na Marjánce“, kterou odkoupil pan Rejdaj a která je stavebně oddělena od čp. 121 – budově bylo přiděleno číslo popisné 371.

Usnesení ze schůze ZO dne 16.6.2003

Zastupitelstvo obce

- 1. schvaluje zápis z minulé schůze, konané dne 19.5.2003 – 10 hlasů pro, 1 se zdržel**
- 2. schvaluje poskytnutí finančního příspěvku ve výši 2000,- Kč Mysliveckému sdružení Bohuslavice na pořádání Halínského poháru – 10 hlasů pro, 1 se zdržel**
- 3. odkládá záměr odprodat část parcely č. 530 do příští schůze a bere na vědomí došlou žádost manž. Urbanových se záměrem odprodeje části parcely č. 336 – všemi 11 hlasy**
- 4. schvaluje poskytnutí mimořádné odměny ředitelce ZŠ v Bohuslavicích paní Janě Hladíkové a ředitelce MŠ v Bohuslavicích paní Martině Příbylové ve výši 3000,- Kč – 10 hlasů pro , 1 se zdržel**
- 5. bere na vědomí vyjádření inspekce životního prostředí ke stížnosti občanů**
- 6. schvaluje přidělení popisného čísla 371 budově na parcele st. p. č. 697/3 pana Vojtěcha Rejdaje, která je stavebně oddělená od čp. 121**

Usnesení schváleno všemi 11 hlasy přítomných.

Co jste hasiči?

Když budete číst tyto řádky, bude do konce měsíce června zbývat pouze několik málo dnů. Já se však ještě vrátím k měsíci květnu, kdy 30. května ve Vrchovinách proběhla Okrsková soutěž v požárním útoku. Této soutěže se zúčastnila družstva žen a mužů a obsadila pěkné umístění. Muži obsadili druhé a ženy čtvrté místo.

I v měsíci červnu se naše družstva zúčastnila několika soutěží a na oslavách 7. 6. v Šonově a 14. 6. v Nahořanech předvedla ukázky s historickou i současnou tech-

nikou. Zde předvedli také ukázkou požárního útoku naši mladí hasiči. Téhož dne se též konala soutěž v kategorii žen ve Žďárkách, odkud se naše družstvo „přivezlo“ pěkné třetí místo. Dne 21. 6. náš sbor uspořádal na místní sokolské zahradě již 4. ročník netradiční soutěže o Pohár starosty obce Bohuslavice.

Soutěž začala slavnostní událostí, při které náš nejstarší člen pan Václav Mervart obdržel za dlouholetou práci v našem sboru nejvyšší Čestné uznání Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. V listopadu oslaví 90. narozeniny a proto mu přejeme mnoho zdraví do dalších let. Již zmíněné soutěže se zúčastnilo 28 družstev ve čtyřech kategoriích: mladší a starší žáci, ženy a muži. Za náš sbor startovalo šest družstev:

Mladší žáci „A“: Aneta Rydlová, Jan Kašpar, Petr Čepelka, Tomáš Hladík, Petr Gavlák, Marek Hronovský a Martin Petr.

Mladší žáci „B“: Petra Králíčková, Lucie Příbylová, Dušan Blažek, Lukáš Timura, Petr Gavlák, Tomáš Voborník a Milan Školník.

SOUTĚŽ O POHÁR STAROSTY OBCE BOHUSLAVICE výsledková listina

Mladší žáci:

1. Nové Město n.M.	36,4 s
2. Jasenná	43,2 s
3. Jílovice	48,2 s
4. Vrchoviny „B“	52,3 s
5. Bohuslavice „A“	61,4 s
6. Vrchoviny „A“	64,5 s
7. Přibyslav	69,1 s
8. Bohuslavice „B“	84,0 s

Starší žáci:

1. Vršovka	37,0 s
2. Bohuslavice „A“	40,1 s
3. Přibyslav	42,4 s
4. Nové Město n.M.	47,9 s
5. Jasenná	63,1 s
6. Jílovice	75,0 s
7. Bohuslavice „B“	90,9 s

ženy:

1. Jílovice	54,6 s
2. Jasenná	64,0 s
3. Bohuslavice	65,1 s
4. Přibyslav	78,0 s
5. Nové Město n.M.	96,3 s
6. Jestřebí	104,1 s
7. Slavětín	diskvalifikace

Muži:

1. Jílovice	56,7 s
2. Bohuslavice	57,0 s
3. Nové Město n.M.	65,7 s
4. Přibyslav	71,5 s
5. Vršovka	72,9 s
6. Slavětín	81,7 s

- Starší žáci „A“: Lucie Hladíková, Kristina Petrová, Zdeňka Králíčková, Veronika Fejtková, Aleš Petr, Jindřich Králíček a Miloš Lenfeld.
- Starší žáci „B“: Monika Příbylová, Eliška Čepová, Narine Kostanjanová, Albert Kosnanjan, Jindřich Králíček, Miloš Lenfeld a Aleš Kašpar.
- Ženy: Jana Herzigová, Petra Herzigová, Marcela Světlíková, Jitka Čepelková, Jaroslava Hemelíková, Monika Blažková a Marie Hušková.
- Muži: Radek Rydlo, Jiří Černý, Lukáš Prax, Karel Čepelka, Václav Bíl, Vladimír Herzig, a Libor Fejtek.

Jak je zřejmé z výsledků, nejúspěšnějším byl SDH z Jílovice, který si odvezl pohár v kategorii mužů i žen. Muži z Jílovice zvítězili pouze o 0,3 s právě před naším družstvem. Nebýt malé chybičky, tak mohl pohár zůstat „doma“

Na závěr bych chtěl poděkovat všem sponzorům. (Obecní úřad Bohuslavice, ZEPO Bohuslavice a.s., ASC – Syrovátko Josef, kovovýroba, Hronovský Josef – kovovýroba, Kroka Štefan – stavitelství, Kyralová Ivana, Sdružení Hůlka a syn – kamenosochařské práce, Nosková Marie – Restaurace Orel, Maryška Josef – autodoprava, Petr Gois – autodoprava, Mvdr. Jiří Herzig, Leoš Tomáš – autodílna Pohoří, Renata Jindrová – kadeřnictví, Jiří Jór – kovoobráběcí, Polakovič Alexandr – Hostinec u Ježků, Potraviny Verner, Nové Město n.M., Primátor Náchod, Deva Nové Město n.M. a Friesland – mlékárna Opočno), dále kolegům z SDH Vršovka a i všem členům i nečlenům našeho sboru, kteří se podíleli na zdárném uspořádání této soutěže.

Karel Čepelka

Od 1. července bude odbor registrace motorových vozidel
přemístěn z Náchoda do Nového Města n.M.
a to do budovy starého Eltonu
na Náměstí Republiky.

OBCENÍ ÚŘAD PŘEJE VŠEM OBČANŮM PŘÍJEMNÉ PROŽITÍ
LETNÍCH MĚSÍCŮ, PĚKNÉ POČASÍ
O DOVOLENÝCH A DĚTEM CO NEJHEZČÍ PRÁZDNINY.

PŘÍŠTÍ ČÍSLO VYJDE KONCEM SRPNA.

